

Marechaussee Contact

2

2026

Marechaussee Contact

27e jaargang
2026 | 2 | april

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt tweemaandelijks.

Aan de inhoud wordt veel zorg besteed, echter noch de stichting noch de redactie aanvaardt enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden. Door derden aangeleverde inhoud geeft niet noodzakelijk de mening van de stichting of de redactie weer. De redactie behoudt zich het recht voor door derden ingezonden kopij aan te passen, in te korten, of niet te plaatsen.

Voor het overnemen van artikelen, gedeelten daarvan en/of foto's is toestemming van de redactie vereist. Na verkregen toestemming dienen de bron, de artikelkop en de naam van de auteur te worden vermeld.

Redactie

Willem Geense
Gert Janssen
Evert Jan Kasteel (tekstredactie)
Eric Koopman
Cees Lindenberg
Kees Poelma
Henk Rijke (voorzitter)
Henk Westland (eindredactie)

Aan dit nummer werkten mee

Marnix van den Brand
Joop Rump

Contact met de redactie

Postbus 125, 7590 AC Denekamp
t.a.v. Redactie Marechaussee Contact
redactie@marechausseecontact.nl

Wijzigen van adresgegevens / opzeggen

begunstigersadministratie@
marechausseecontact.nl
(zie verder pagina SMC-informatie
bij administratie)

Vormgeving

Pleun van der Linde,
Persmanager, Alphen aan den Rijn

Druk

Wilco BV, Amersfoort

Aanleveren kopij voor een volgende uitgave

Voor het aanleveren van kopij graag eerst contact opnemen met de redactie.

3	Observaties
4	Agenda Activiteiten voor en door (oud-)marechaussees
5	Nestelpennen Een paar ogen in de lucht Maatwerk voor studenten RCN
7	In gesprek met Streven naar de beste Brigade Grensbewaking!
10	Huis vol foto's Ouderdagen tijdens initiële opleiding KMar
14	Uitgelicht BMW K1600GT-p – Nieuw paradepaardje KMar
16	Dienstplichtigen Herinneringen aan Able Archer 1987
18	Dienstplichtigen 4e reünie dienstplichtlichting 73-2
19	Op missie Militaire politiezorg op Al Asad Airbase
22	Voor u gelezen Marechausseevoertuigen 1945-2015
26	Personalia
27	SMC-informatie

Foto omslag:

2026, Vliegbasis Gilze-Rijen,
aoo Haiko bij de 'Diamond DA62 MPP'

Foto: Mediacentrum Defensie | Jasper Verolme

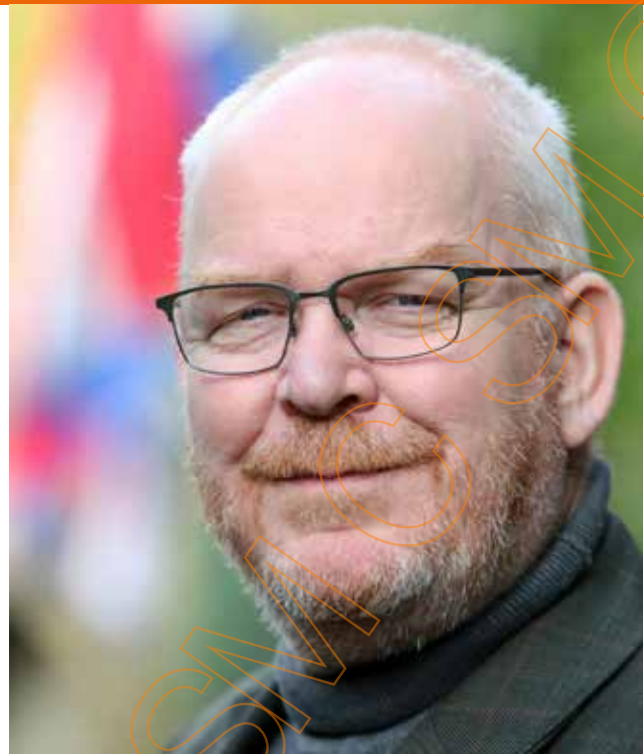
Het gebeurde eigenlijk zonder dat je er erg in had. Nog vol van alle indrukken die je had op de eerste dag van opkomst en met een plunjebaal vol spullen waarvan je geen idee had wat je er mee moest, werd er geroepen dat je de overall moest aantrekken en naar het kantinegebouw moest komen. Van afmarcheren was nog geen sprake, immers daar had je nog geen enkele les in gehad. Dus het was meer een soort ordentelijk slenteren naar het aangewezen gebouw dat later de manschappenkantine bleek te zijn.

In mijn herinnering werd er 'stille' geroepen en aandacht gevraagd voor de commandant van de School Opleiding Dienstplichtigen. Die hield vervolgens een praatje en besloot met de woorden dat wij, de net opgekomen dienstplichtigen, vanaf dat moment onder de krijgstucht stonden. We mochten de zaal verlaten en verder gaan met waar we mee bezig waren. Ik geloof dat er, zeker in de direct daarop volgende dagen, onderling geen woord werd gewisseld over wat daar nu precies gezegd was. Pas bij de eerste les krijgstucht werd de betekenis van het 'onder de krijgstucht staan' uitgelegd. Het betekent dat een militair onderworpen is aan specifieke militaire regels, tucht en straffen die gelden binnen de krijgsmacht. Dit houdt in dat de persoon gehoorzaamheid verschuldigd is aan meerderen en zich moet houden aan de militaire wetgeving en gedragscodes.

De zogenaamde buitenwereld vertaalt de krijgstucht al snel als iets strikt hiërarchisch en ziet de krijgsmacht inclusief de Koninklijke Marechaussee als een organisatie waar enkel wordt gehoorzaamd aan de meerdere en tegenspraak niet wordt geduld. Daarom zouden militairen onder de krijgstucht worden gesteld. Om af te dwingen dat zij doen wat er gezegd of bevolen wordt. De onwetende beseft niet dat die meerdere aan strenge kaders is gebonden en enkel wettig gegeven bevelen kan geven. Bovendien wordt gezag niet verkregen door rang of stand maar vooral door ontzag en acceptatie.

Op de eerdergenoemde dag van opkomst werd ik na de rit met de viertonner vanaf station Apeldoorn voor mijn gevoel direct en letterlijk apart gezet van de overige inzittenden. Ik ging binnen lichte 79-2 deel uitmaken van de ARO & kaderklas, en wel als aspirant reserveofficier. Ik werd dus, zo bleek mij later, een van die 'meerdere' waarover de krijgstucht spreekt. Om die verantwoordelijkheid te benadrukken en het worden van officier te markeren legde ik na de opleiding inclusief de zogenaamde parate periode de officierseed af op de standaard van de KMar. Daarmee zwerde ik trouw aan de Koning(in), gehoorzaamheid aan de wetten en (alweer?) onderwerping aan de krijgstucht. En daarmee was het nog niet klaar. Toentertijd waren de officieren van de KMar, inclusief de reserveofficieren, hulpofficier van justitie. Daarvoor ging ik samen met mijn ARO-lichtingsgenoten die de opleiding succesvol hadden afgemaakt, naar de meervoudige kamer in Zutphen. Aldaar werden wij op requisitoir van de officier van justitie door de rechtbank tot hulpofficier van justitie benoemd.

Zonder dat je het in eerste instantie in de gaten hebt, word je dus op allerlei momenten door het uitspreken van een eed of

“Integer & onbaatzuchtig”

belofte of door wettelijke bepalingen formeel aansprakelijk gehouden voor je handelen of het nalaten daarvan.

Sinds 2006 is het afleggen van een eed of belofte verplicht voor nieuw aangestelde ambtenaren bij het Rijk, vooral ter bevordering van de integriteit. Ook militairen leggen bij hun indiensttreding de plechtige verklaring van trouw en gehoorzaamheid af, zoals voordien enkel de officieren, en onderwerpen zich daarbij aan de krijgstucht.

Luitenant-generaal Minze Beuving, CKMar van 2004 tot 2008, introduceerde het ontwikkelprogramma 'Leiderschap met Lef'. Afkomstig van de Rijkspolitie was hij overtuigd van de sterke combinatie van een militaire organisatie belast met (civiele) politietaken en -verantwoordelijkheden. Dat programma betekende vooral dat de militaire meerdere het lef moest hebben om eigenbelang ondergeschikt te maken aan het gezamenlijk belang. Transparant te zijn in zijn of haar afwegingen en van gebaande paden af te durven wijken. Helaas is Minze ons onlangs op 10 maart ontvallen.

Ongeacht of je nu minister, parlamentslid, ambtenaar, militair, opsporingsambtenaar of zelfs president van een democratische rechtstaat bent, de verleiding van macht, status en eigenbelang is nooit ver weg. Het afleggen van een eed is een moment van bezinning, maar het echte bewijs volgt pas in het dagelijks handelen. Het zit in de kleine keuzes, in het collegiale overleg, in het durven corrigeren van meerderen en in het beschermen van ondergeschikten, dat integriteit zichtbaar wordt.

André Peperkoorn EMPM
Generaal-majoor b.d.
Voorzitter Stichting Marechaussee Contact